

במדינה

לא רק זאת, אלא שעל כמה מפניותיו של שר-החוץ אבא אבן השיב השגריר ב' נוסח: לא ברור מה הכוונה, לא הבנתי מה מבוקש, הניסוח מעורפל.

השפעה על גולדה. כאשר נפגש אבא אבן עם שליח האו"ם גונאר יארינג בשווייץ, לפני חודשים אחדים, כתב רבין לגולדה כדי להביע את מורת-רוחו מן הפגישה הזאת, שהתקיימה ללא ידיעתו המוקדמת של השגריר.

כאשר התנהלו קרבות בין צבא לבנון והפידאין, ומדיניות ישראל כלפי לבנון לא עוצבה עדיין ברורות, הכריז יגאל אלון כי ישראל תראה את עצמה חופשייה להתערב

עזר ויזמן, מ'יפנה תקום.

בלבנון כדי להבטיח את שלום אורחיה, אבן מיהר להגיב, מסר לפירסום הודעה מטעם דובר משרד-החוץ, בה נאמר בדיוק ההיפך.

באותו שבוע עצמו קיבלה גולדה איגרת מרבין, בה הודיע לה שהוא תומך דו-קא בעמדתו של אלון. כאשר גולדה עצמה נקטה עמדה בעניין זה, היא הכריזה: "ייתכן שיאלץ לכבוש שטח לבנוני...". בהזדמנות אחרת כתב רבין לגולדה, כי ייתכן שיהיה צורך להפעיל את צה"ל — כזרוע המדינית של ישראל — כדי לעלות על עמאן, ולהשתמש בשטח שייכבש ליצורכי משא ומתן.

מכיוון שגולדה ממילא נוטה למחשבות מסוג זה, התרחב הפער בינה לבין שר-החוץ שלה, פעורתו הפעילה של השגריר. אולם כאשר הועלתה האפשרות, כי רבין יצורף כשר לממשלה, נימנע אבן מלהביע את התנגדותו. אבל היה ברור, שבמיקרה זה יעבור מוקד החיכוכים מציר ירושלים ושינגטון לשיבות הממשלה עצמה.

מפלגות

מלחמתו של

מועמד מס' 13

יוסף גולדשמיד היה פקיד בכיר במשרד החינוך והתרבות, מיום היווסדו. עוד לפני כן עבד במחלקת החינוך של ממשלת המנדט, שם הצטיין כאיש דתי אם כי לא היה חבר מפלגה דתית.

אחרי קום המדינה, צורפו עובדי מחלקת החינוך הממשלתית אל עובדי מחלקת-החינוך של הוועד הלאומי, כדי להקים את גרעין משרד-החינוך הממלכתי. במיזוג הונצחו, כמובן, אנשי הוועד הלאומי הצינו ממעמד בכורה. החיכוך הסמוי בין שני סוגי הפקידים דחף את גולדשמיד לפינו מבוצרת משלו, והוא הפך למגן החינוך הדתי בעימות שבינו לבין יתר הפקידים אבל הגבר השקט, בעל העניינים הכחולים השלוות, החושב לאט ואינו מרים לעול את קולו, הוא גם בעל שאיפות עזות. ב'כנסי המפר"ל היה מסעיר את הרוחות, ב'טענו כי "הכרייה-הכנסת שלנו אינם מגינים על החינוך הדתי; העסקנים המרכזיים מניקרים את חינוך ילדינו!" עד שבמרוצו (המסך בעמוד 2

העם המדען של היטלר הוזמן לישראל

בשנת 1944, בשלהי מלחמת העולם השנייה, כאשר טילים גרמניים בלתי מאויישים מדגם ויי ודגם ויי' התפוצצו מעל לונדון, ואדולף היטלר הבטיח לעמו כי טילים אלה יכריעו את גורל המלחמה לטובתו, לא העלה אף אדם שפוי בדעתו כי יבוא יום והאיש האחראי לייצור טילי-מחמת אלה בעיר פיינמונה שעל חוף הים הבאלטי, יוזמן איפעם להיות אורח מדינת היהודים, לכ' שתקום.

בחדאי גראה סיכוי כזה באותם ימים פחות סביר מאשר הסיכוי כי נשיא נצרים, ג'מאל עבד אל-נאצר, יבקר בישראל כאורח ממשלת-ישראל, כאשר ייכרת הווה שלום בין מצרים לישראל.

אולם מה שנראה בלתי מתקבל על הדעת לפני 25 שנים, כימעת והתגשם החדוש.

"אחת הסכנות הגדולות", ורנר פון-בראון, המדען הגרמני, שיצר עבור היטלר את טילי הווי שלו, הוזמן לבקר בישראל כאורח מכוון וייצמן ברחובות. ב'י קורו של פון-בראון, שהיגר בתום המלחמה לארצות-הברית, הפך שם אחד מראשי תוכנית החלל האמריקאית, היה צריך להי' ערך לפני כשבועיים, ונשמר בסוד כמס. אפילו דובר מכוון וייצמן לא ידע ובר על הביקור המיועד.

משום מה התבטל ביקורו של פון-בראון, בגלל סיבות הקשורות בו, וכך נמנעה ש' רורייה גדולה שהיתה עלולה להסעיר את ישראל. אולם עצם עובדת הזמנתו של פון-בראון לישראל, שרידה וקיימת.

באותו שבוע בו נודע על הביקור שה' בטל, דבר שהמחיש כי 25 שנים בהיס' טוריה עלולות לחולל את האבסורד הגדול ביותר, עמדה האשה המנהלת את ממשלת ישראל והכריזה בפומבי כי השלום היא ה' אבסורד הגדול ביותר.

במסיבת עיתונאים הכריזה גולדה מאיר השבוע: "אחת הסכנות הגדולות שאני רואה זו הופעת אישים וחוגים אשר מטיפים לש' לום... שעלולים לעורר בעם שסובל ספק, אולי באמת אפשרי שלום."

הזמנתו של פון-בראון לישראל הוכיחה כי מה שהיה בלתי אפשרי לפני 25 שנים, אפשרי כיום, ומה שנראה בעיני ראש מ' שלת-ישראל בלתי אפשרי כיום, ייתכן ויה' סוף לעובדה בעוד מספר שנים.

הממשלה

השגריר

נגד השר

בקאריירה הצבאית הארוכה שלו החזיר יצחק רבין בפקודיו את העקרון, שפניות אל הפיקוד הגבוה יש להעביר אך ורק דרך הצינורות המקובלים. כלומר: באמצעות הממונה הישיר עליהם.

אבל העיקרון אינו תופס, כפי הנראה, בדילומטיה. כי השגריר רבין עשה לו

שגריר רבין

אסטרטגיית הגישה העקיפה

הרגל לפנות ישר אל ראש-הממשלה, בעניינים חשובים באמת. אל משרד-החוץ ב' ייננים

תינוקות?

מדלן: אינני יודע. זה אחד מהדברים

האלה.

המראיין: כמה אנשים אתה מתאר ל' עצמך נהרגו באותו יום?

מדלן: הייתי אומר כ-370.

המראיין: איך אתה מגיע למספר זה?

מדלן: מראה מלבד.

המראיין: ראית, כך אתה חושב, מס' פר זה של גוויות, ולכמה, לדעתך אתה

היית אחראי?

מדלן: לא הייתי יכול לומר.

המראיין: 20? 50?

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: אינני יכול לומר... יותר מדי.

מדלן: טוב, יריתי באש אוטומטית, כך

שאינך יכול — אתה פשוט מרסס את ה'

שטח ואינך יכול לדעת כמה הרגת מפני

שהם הולכים מהר. כך שיתכן שהרגתי

עשרה או 15 מהם.

המראיין: גברים, נשים וילדים?

מדלן: גברים, נשים וילדים.

המראיין: ותינוקות?

מדלן: ותינוקות.

המראיין: אוקיי, ואז מה?

מדלן: אז התחלנו לאסוף אותם, עוד

אנשים. והיו לנו שבעה או שמונה אנשים

שעמדנו להכניסם לתוך ביב ולזרוק רימון

יד לתוכם.

המראיין: ותינוקות?

מדלן: ותינוקות. וכך התחלנו לירות

בהם, ומישהו אמר לנו להחליף את הניצרה

לירי בודדת, כדי לחסוך בתחמושת. אז

עברנו לירי בודדת וירינו עוד כמה מח'

סניות. ואחרי זה אני, אנחנו — התחלנו

להתאסף מחדש. התחלנו לנוע החוצה, ו'

היו לנו שם כמה כפריים לפנינו...

המראיין: אתה מתכוון שהם צעדו לפ'

ניכם, כדי לספוג כל אש שתיריה לעברכם?

מדלן: נכון. וכך התחלנו לחצות את

השדה, ובהמשך אותו יום לקחו אותם,

אני מניח שלקחו אותם לצו' לאי או לאיזה

מחנה אחר וחקרו אותם. כך שאינני יודע

מה עשו איתם. למחרת בבוקר התחלנו

לעזוב, ואני עליתי על מוקש למחרת.

המראיין: וחזרת לארצות-הברית.

גופתה של אישה ויאמי-נאמית בסונגמי

מדלן: חזרתי לארצות-הברית ואיכתי

רגל מזה.

המראיין: אתה מרגיש...

מדלן: אני מרגיש מרומה מפני שמינ'

הל השיקום קבעו כי הנכות שלי כפי ש'

קבעו ואמרו שהגדמ שלי הגלדי בלי רג'י

שות. בסדר, הוא הגלדי. אבל הוא רחוק

מלהיות בסדר. ובלי רגישות? זה כואב

לי כל הזמן. אני צריך לעבוד 8 שעות ביום

על רגלי ובסוף היום אני בקושי עומד. אבל

אני חייב לעבוד מפני שאני חייב להרוויח

למחייתי. ומינהל השיקום אינו נותן לי

מספיק כסף כדי לחיות.

מדלן: חזרתי לארצות-הברית ואיכתי

רגל מזה.

המראיין: אתה מרגיש...

מדלן: אני מרגיש מרומה מפני שמינ'

הל השיקום קבעו כי הנכות שלי כפי ש'

קבעו ואמרו שהגדמ שלי הגלדי בלי רג'י

שות. בסדר, הוא הגלדי. אבל הוא רחוק

מלהיות בסדר. ובלי רגישות? זה כואב

לי כל הזמן. אני צריך לעבוד 8 שעות ביום

על רגלי ובסוף היום אני בקושי עומד. אבל

אני חייב לעבוד מפני שאני חייב להרוויח

למחייתי. ומינהל השיקום אינו נותן לי

מספיק כסף כדי לחיות.

מדלן: חזרתי לארצות-הברית ואיכתי

רגל מזה.

המראיין: אתה מרגיש...

מדלן: אני מרגיש מרומה מפני שמינ'

הל השיקום קבעו כי הנכות שלי כפי ש'

קבעו ואמרו שהגדמ שלי הגלדי בלי רג'י

שות. בסדר, הוא הגלדי. אבל הוא רחוק

מלהיות בסדר. ובלי רגישות? זה כואב

לי כל הזמן. אני צריך לעבוד 8 שעות ביום

על רגלי ובסוף היום אני בקושי עומד. אבל

אני חייב לעבוד מפני שאני חייב להרוויח

למחייתי. ומינהל השיקום אינו נותן לי

מדלן: חזרתי לארצות-הברית ואיכתי

רגל מזה.

המראיין: אתה מרגיש...

מדלן: אני מרגיש מרומה מפני שמינ'

הל השיקום קבעו כי הנכות שלי כפי ש'

קבעו ואמרו שהגדמ שלי הגלדי בלי רג'י

שות. בסדר, הוא הגלדי. אבל הוא רחוק

מלהיות בסדר. ובלי רגישות? זה כואב

לי כל הזמן. אני צריך לעבוד 8 שעות ביום